

BAHTİYAR ARSLAN

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.8.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

25 Eylül

Yirmibeş eylül günü
Dünyanın ölmüş bütün çocukları beni ziyaret eder
Gözyaşımı içerler, ellerinde çiçeklerle.
Yirmibeş eylül günü
Dünyanın ölmüş bütün çocukları
Gözyaşı dökerler benim için
Ceplerinde şeker taşırlar
Ellerimi tutar, ayaklarıma dolanırlar.
Yirmibeş eylül günü
Sızım sızım olur yüreğim
atlarım bir çocuk gülüşüne
Yağmur olur, mavi mavi çocuk gözlerinden düşerim.
Yirmibeş eylül günü
Bütün gün kanarım,
Doldururlarda koynuma bütün karları
Yanım yanım yanarım.
Yimibeş eylül günü
Dünyanın bütün çocukları ağlar bana
Onlar ağladıkça
Yanık bir türkü yayalır dörtbir yana
Gül yanar
yaprak yanar
Gece yanar
Yanar dünya herşey yanar.
Her yirmibeş eylül günü
Dünyanın bütün çocuklarının elinde yıldızlar yanar
Ve adana karşıyaka mezarlığında
karnında iki aylık çocuğu ile bahtiyarın canı yatar...

BAHTİYAR ARSLAN

Acı ve Yürek

Bırak yararı
Kanasın dursun
Acısın.
Acılardır
Güzel yapan insan yüreğini...

BAHTİYAR ARSLAN

Adını Deniz Koyma

Gözyaşından bir ev yap kendine
İçine koy beni
Haberin bile olmaz
kırar boynumu bir köşede yaşarım.
Evlenirsin günün birinde
çocuğunda olur
adını DENİZ koyma
koyma ne olursun...

BAHTİYAR ARSLAN

Ana ve Gelin

beni böyle yalnız koyma anacığım
bilirmisin
dörtyanım kan zulası
yaşamayı doldurmuşken içime
her bir yanım mayın tarlası anacığım.
Özgür dağları düşünüyorum anacığım
en doruğunda yavrusunu besleyen kartalı
her bir dalında
milyonlarca çiçek açan ağaçları
koşarak yalınayak geçdiğimiz dereleri anacığım.
Gelinini düşün anacığım
bizden
senden olmayan
sana bana yabancı
yüreğimize,türkümüze yabancı gelinini düşün anacığım.
Avuçlarındaki güzelliğin
diretmişliğin mayasını veriver ona
nasıl yaşar
anlı yanarken insan,
nasıl güler
biryanı ağlerken,
ve nasıl yaşanır
her gece ölüme inat
öğret ona anacığım.
Sevmesini öğret karşılıksız.
Bu deli oğlunu
bu asi oğlunu
nasıl taşımışsan karnında,
kıskanmışsan onu bütün güzellikten
beslemişsen karnın açken kendi etinle
nasıl okşamışsan saçlarımı gömerek yüreğine
öylece sevmesini öğret ona anacığım.
Hüzünlü bir türküyü dinler gibi
bir ananın oğlunu sevmesi gibi
öğret ona bir gelinin kocasını nasıl seveceğini.
Sen nasıl beklemişsen babamı
beklemeyi öğret ona anacığım,beklemeyi.
Nasıl hasret çekilir
nasıl özlem giderilir
ve nasıl sevda yolu gözlenir
öğret anacığım.
Ve en güzeli de onurlu olmayı
paylaşmayı güzellikleri,
aldatmamayı.
Sen ki beni yaradansın
senki bana canından can verensin
sende açmışım gözlerimi
ilk senin memenden beslenmişim
ilk senin sesinden duymuşum
bizim ora ninnileri,
öğret ona anacığım beni öğret
nasıl yaşarım

neye gülerim
neye ağlarım
öğret anacığım öğret herşeyi
bu adı bahtiyarı
öğret ki sallansın yüreği
öğretki acıdan kavrulsun avuçları...

BAHTİYAR ARSLAN

Anneler Günü ve ağlayan Çocuk

Ben ağlıyordum
alıp temiz düşlerimi
ayak izlerini bırakıp
kirli ayaklarıyla koşarak gittiler.
babamı düşlemiştim
anneme anlatacaktım,ağladım.
Ben ağlıyordum
sıkı sıkı tutuyordum
elimde ufalanmış bayat ekmeğimi
annem istemişti ona verecektim
onu aldılar,ağladım.
Ben ağladım
okuldan geliyordum
su almıştı ayakkabım
ayaklarım üşümüştü
şiirimi çaldılar
anneme yazmıştım, ona okuyacaktım,ağladım.
Ben ağladım
çantamıda çaldılar
karnem vardı içinde
taktir almıştım
anneme göstercektim,ağladım.
Ben ağladım
yarın anneler günüydü
param yoktu
gül çalmıştım okul bahçesinden
anneme verecektim
onuda aldılar,ağladım.
Ben ağladım
ayaklarım üşümüştü
koşamadım peşlerinden,bende ağladım.

Ben ağladım...

BAHTİYAR ARSLAN

Asıver gitsin İç çamaşırın gibi

Bir gün dönersin
küştüğün bu şehre
yağmur küçük çukurlar oluşturur yanağında
bir gül büyütürsün çukurunda
ağlarsın.
utanarak, iç çamaşırlarını asar gibi dalına
kurutursun beni
yanarsın...

BAHTİYAR ARSLAN

Aynı gecede

Aynı gecede
ayrı ayrı şehirlerde
oturup gecenin koynuna
aynı yıldızlara bakıp
ağlaya bilmektir sevda...
ve aynı yıldızlara bakıp
aynı anda değdirip parmakları göz yaşına
aynı türküye başlamaktır sevda...

BAHTİYAR ARSLAN

Bahtiyar Ölü Sen Buna Kefil

Görünmez ölülerin avuçlarında
Parçalanmış, incinmiş
Bir gül diktim geceye,
Ve çaput bağlanmış dalına.
artık bahtiyar ölüdür
sen buna kefil.
Tenin ve hayelin
Ve yalnızlık rüzgarı al götür beni,
Adımı sen sayıkla, ter içinde
Yüzümü, yüreğimi, yapraklarımı sen taşı
Sen taşı saçlarımı.
Bir gece vakti sen vur
Ooof of sen kana bula gülümü
Ve yalnızca sen taşı
Sen götür ölümü...

Bahtiyar ölü sen buna kefil...

BAHTİYAR ARSLAN

Bildik Acılar Gibi

Sırtıma vurup bütün acıları
Gitmek isterdim buralardan
Geride ne gam
Ne keder
Sen gül
Sen ağlama yeter...

BAHTİYAR ARSLAN

Bir Kız Vuruldu

Bir kız vuruldu
Denizin ötesindeki ülkede
Üstünde parkası yoktu
Ölen arkadaşının gözlerine örtmüştü.
Bir kız vuruldu
Kirli gözleri vardı jilet bakışlıydı
Bakışı ciğerimi çizerdi
ince uzun boyu ile hergün çalışdığım yerden geçerdi
Daha, kirli gözlerine gölge düşmemişti
Kimse bakmaya cesaret edemezdi
Jilet bakışlıydı
Bir defasında saçımı okşamış ve elime yarım simitini bırakmıştı
O simiti ömrümce yüreğimde saklamıştım
Narin bir kelebek gibi yürür
ıslığıyla duvara silogan yazardı.
Elinde kitabı hiç eksik olmazdı
Sakallı arkadaşları vardı
Hepsi candan insanlardı.
Bir kız vuruldu
Denizin ötesindeki ülkede
Üstünde parkası yoktu
Ölen arkadaşının gözlerine örtmüştü...
ıslığıyla, bu dünyayı güneşli güzel günlere götüreceğine inanırdı

Bir Kız Vuruldu...

i

BAHTİYAR ARSLAN

Böyle Olsun

Çık dersen hayatımdan
düş gözlerimden karanlık uçurumlara
düş yakamdan
düş dersen,
Sessizce girdim yüreğine
sessizce çeker giderim.
Ne farkına varırsın gidişimin nede duyarsın
sadece,
buda böyle olsun,
böyle olsun dersin...

BAHTİYAR ARSLAN

Cigara ve Gül

Hiç içmediğim halde,
bir cigara yaktım bıraktım parmak uçlarına.
Üfledim.
Ağlayarak,
adını yazdım dumanına...
Hiç inanmadığım halde
Belki dönersin diye bana,
ağlayarak,
Çaput bağladım gül dalına...
İşte hayat böyle geçiyor,
cigaramın dumanında,
gül dalında...

BAHTİYAR ARSLAN

Çalıntı Gülücükler

Hani çalmıştım ya
Gülüşlerini yanağının
Hani çok kızmıştın ya bana
Kızma demiştim anne,kızma
Ödünç bırakacaktım
ağlayan çocuklara...

BAHTİYAR ARSLAN

Çatlamış Yalnızlık

Merhaba demedim sana
hoşçakalda
gözlerin mi kör oldu
görmüyormusun
orada
çatlamış yalnızlık gibi duruyorum...

BAHTİYAR ARSLAN

Çek Git Neden Diye sormayacağım

Belli fena halde vurulmuşsun ayrılıkla
acısı düşmüş gözlerine,
şunu bilki hiç bir ayrılık
neden gidiyorsun diye sormaz gidene...

BAHTİYAR ARSLAN

Çiğın Damlası

her dokunuş dokunuşsa
sarsar insanı
sarsar insanın gözbebeklerini
göz olursun
yaş olursun
düşersin çiğ damlasının ortasına
bölünürsün milyonlarca
yağarsın gecenin koynuna...

BAHTİYAR ARSLAN

Denizin Üç Gülü

Neredeydin iki gündür?
Hiç bir yerde.
Oradaydın değilmi?
Nerede.
Denizlerin yanında.
Nerden anladın?
Daha ilk dersimde, ateş vardı gözlerinin karasında.
mezartaşlarından?
Öpmem mi, yüzümü sürdüm toprağına.
Çam ağacı vardı baş uçlarında, boy atmıştıydı?
Kader,
beş yıl oldu varmayalı baş ucuna
Kader,
Tam beş yıldır
Oturup mezar taşının gölgesine bir cigara yakamadım,
İçli içli bir şiir okuyamadım.
Kader mi dersin, sürgün mü dersin
Tam beş yıl oldu baş ucunda ağlamadım.
Hoşçakal Yusuf, Hüseyin
Hoşçakal Deniz diyemedim.
Ve beş yıl
Tam yüzyıl boyunca gülmedim.
Hoşçakal Deniz
Hoşçakalın...

Öptün mü

BAHTİYAR ARSLAN

Dudağında Türküsü Ayrılığın

ayrılığa dayayarak omzunu
alıp başını gitmelerdir,
insanın hayatına anlam kazandıran.
ne güzel duygu bu
ne güzel ayrılık acısı

Dudağımda türküsü ayrılığın...

BAHTİYAR ARSLAN

Düşmesini Bileceksin

Düşmesini bilmeyen çocuk
emeklemesini de bilmez
emeklemeyen çocuk yürüyemez
yürüyemeyen çocuk koşamaz
koşamayan çocuk büyüyemez
büyümeyen çocuk acıyı tadamaz
acıyı tatmayan çocuk sevemez
sevmeyen çocuk,
zaten hiç doğmamış çocuktur...

BAHTİYAR ARSLAN

Eflatün Türkü

Eflatun bir türkü söylüyordu çocuklar,
gecenin yalnızlığında.
gecenin gözleri oyulmuştu.
vurulmuştu,
bir genç kız dudağımda sevdam.
faali meçhul bir cinayetti bu.
gözlerinde kan çiçekleri çocukların
ve karanlık devşiriyordu sonbahar,
yaprakları savurarak hüzne.
Anam ekmek pişiriyordu
hamurdan elleri
yürekleri çamur
gözleri oyuk
babam öldü
ben öksüz.

BAHTİYAR ARSLAN

Elma Çiçekleri

Henüz sabah olmadı
dışarda yağmur çiseliyor
belli, horozlar uyuya kalmışlar düşlerde
ben ortasındayım yalnızlığın
soğuk
karanlık
yalnız dağlar geliyor aklıma
oysa
yüreğimin bir köşesinde son kırıntıları baharın
çiçekler tomurcukdur
çocuklar yüzer çırıl çıplak ve masum
horozlar türkü söyler gırtlaklarını yırtarcasına
beyaz bir serçe
elma çiçekleri toplar bana ağaçlardan
sarı
kırmızı
rengarenk çiçekleri
ve ben elma çiçekleri içerisinde karanlığa söverim
çok geçmez
çağırır, karanlık ve yalnızlık beni içine
avuçlarımda elma çiçeklerimle dönerim
dönerimde karanlığa
elma çiçeklerim solar
ve karanlığın içinde ayaklarım değil
elma çiçeklerim koşar
oysa bütün umudum oydu
tutup bir ucundan onu
sevgiye
sana
aydınlığa gitseydim
ve en genç halimle
en yaşayan halimle
elma çiçeklerimin içinde ölseydim...

BAHTİYAR ARSLAN

Eylül Hüzünüm

Ey dökülen yaprağım
Aşım
Ekmeğim
Suyum
Hayal yaram
Alın yazım
Eylül yaram
Neredesin...
Ey gözlerimin karası
Yürek yaram
Ölümlere git-gellerim
Eylül hüzünüm
Neredesin...

BAHTİYAR ARSLAN

Ezgi

Uçsuz
bucaksız
sarı su gibi,
yeşile,sarıya bezenmiş saçların
bin yıllık bir ezgiyi
yüreğime söyler gözlerin...

BAHTİYAR ARSLAN

Geriyede Sadece Çocukluğum Kaldı

Bu kadar yangından sonra
geriyede sadece
elinde kararmış
bayat somun ekmeğiyle,
hayatın baş ucunda
kısa donuyla
yıldızlara bakan çocukluğum kaldı...

BAHTİYAR ARSLAN

Giden Sevgilinin Ardından

Umutu saklaya bilersen
bırakıpta giden sevgilinin sırtına gözyaşınla,
başını gömersen usulcak
yastıkta bıraktığı son çukura,
korkma,
hiç korkma,
gülümse,
ve
yağmurun kara dönüşmesini bekle,
gülümseyen bir çocuk çiz pencerenin camına kardan,
işte o zaman, mutlaka
gelip çalar kapını terk edipte giden sevdan...

BAHTİYAR ARSLAN

Gölgeleri Say Ardım Sıra

Gölgeleri say ardım sıra
uzun uzun,kısa gögeleri
sonra
sol elini sağ omzuma at
sarıver, usulcak yansın elleri
Ve yanık bir şiir oku
buğulandır karanlık gözleri...

BAHTİYAR ARSLAN

Görmek

Seni ilk gördüğümde önce gözlerine baktım
Biliyorsun gözler yalan söylemez derler
Ama senin gözlerin hep yalan söyledi bana
Unutmak istesemde unutamadım o gözleri
Her ne kadar yalan konuşsalarda.....

Ellerimi uzatıyorum sonsuza dek sana
İster al, ister terket
Biliyormusun yürekten sevdim seni
Belkide yüreğimdekiler hiç bilinmeyecek.....

İsterdim ki okyanuslara bile benimle dalmanı
Gözlerini bile kırpmadan, güvenle bana koşmanı
Ama sen güven nedir bilmediğin için
Göremedin yüreğimdeki sevgimi göremedin.....

(Asey ' den Sevgilerle) Sensizliğin acısını
yaşıyorum Hayatım..Her ne olursa olsun beni sensizlikle cezalandırma hiçbir zaman.
Sakın.....

BAHTİYAR ARSLAN

Gözlerim Seni Vurursa Beni Affet

Gözlerim
Seni vurursa beni affet.
Affet beni,
Doğru bildiğim yeminler aşkına
Seni öptüğüm ilk gün aşkına.
Titrerken ellerim,ürkek bakışlı
Bir mum ışığında ölürsem eğer
Eğer ölürsem bakışlarınla beni affet.
Ki ölürsem,ağlarsan eğer
Gözyaşın için affet.
Beni affet
mezarıma gelip okumadığın dualar adına affet...affet...affet...

BAHTİYAR ARSLAN

Gül Diktim Yanağının Çukuruna

Sen,
bırakıpta gittiğinde beni
farkındamısın gül diktim yanağının çukuruna...
Ağla
ne olursun ağla
büyümesi için ihtiyacı var gözyaşlarına...

BAHTİYAR ARSLAN

Gül Var Yolumuzun Üstünde

Dur dur
sakın basma
çık ar postallarını ayaklarından
tomurcuğa durmuş gül var yolumuzun üstünde...

BAHTİYAR ARSLAN

Gülün Nefesi Düşer İçime

asarsın beni
bir gül dalında ben ölmem.
gülün nefesi düşer içime,
tomurcuğuna varır açarım...
koklarsın
geçerken bir yol,
nefesin olur yüreğinde sessizce yaşarım...

BAHTİYAR ARSLAN

Güzel Gözlerin Vardı Dediler

Güzel gözleri vardı dediler
fark edemedim önceleri
evet evet
güzel gözlerin varmış
gördüm
gezdim
ve öldüm...

BAHTİYAR ARSLAN

Herkesin Annesi Ölebilir

Sen ordayken
Sancılar içinde sarılıp geceye
Acılar içinde uyandım sabaha.
Kimileyinse
Ateşler içinde yatıp
Yangın ortasında uyanıyordum avuçlarını tutarak.
Karlı dağlara çeviriyordum yüzümü
Ama nafiye
Yangınlar, yıkımlar, ölümler.
Herkesin babası ölür
Kimisi akıtır gözyaşıyla acısını
Kimiye taşır avuçlarında
Kimiye tutar yasını yangın yeri yüreğiyle.
Herkesin abisi ölür gece yarısı
Kimi ağlar için için
Kimi susar
Kimi öfkesini çalar yere
Kimiye
yatırır ölüsünü yüreğinin bir köşesine.
Herkesin ölür annesi
Herkes oyun oynar
Herkes üzülür
Ama herkesin annesi ölmez oğlunun acısıyla
Herkesin annesi ölür
Ama kimse çekmez acısını başkasının gözlerine yükleyip
Karanlıklara atar birileri kendini
Ama karınlıklarda ağlamaz.
Herkesin herkesi ölebilir
Herkes dövünür
Acınır herkes
Göz görebilir, kulak işitebilir
Ama kimse tutup yanarı basmaz yüreğine...

Gerisimi iki yıldır yaşıyorum sizinle, hepsi bu...

BAHTİYAR ARSLAN

Hoşçakal

Sen,
böyle boynu bükük bırakıp gittin ya sonsuzluğa
yinede acıların dinmemiştir.
bitmemiştir ihanetin sızıları.
Hoşçakal can yoldaşım.
Ben burda
orta yerde
yğmurda
şunu bilki helaldaşım
bitinceye kadar acın
mezartaşın olacak avuçlarım...

BAHTİYAR ARSLAN

Hoşçakal Hüzünlü Bahar

Yağmur
ve kar
hoşçakal,
hoşçakal hüzünlü bahar.
Garip bir bileşke bu
ölümle yaşam arasında
açılır yürek kan içinde
doluşur içine yağmur ve kar
hoşçakal,
hoşçakal hüzünlü bahar.
Garip bir çelişki bu
hem içindeyim sevdanın
hem dışında
içi yağmur dışı kar
hoşçakal,hoşçakal hüzünlü bahar...

BAHTİYAR ARSLAN

İki Menekşe Ağladı

İki menekşe şahit oldu
abim ve annemin ölümüne
saksıda...
biri annenin evinde
biri benim gözlerimde ağlamakta...
İki menekşe şahit oldu
abim ve annemin ölümüne
saksıda...
biri annenin evinde
biri benim yüreğimde ölmekte...

BAHTİYAR ARSLAN

Kahverengi Çiçek

Gözlerine baktım
çiçeği gördüm
neredeyse kuruyacaktı.
korktum
irkildim
yandım
ağladım,gözyaşımla suladım.
kendine geldi
canlandı
büyüdü
gelişti
kahverengi çiçeğe tomurcuklandı...

gözlerin gibi...

BAHTİYAR ARSLAN

Kaktüs ve İtiraf

denizi çok seversin sen
durma desemde sana
sahil boylarında durursun
arama beni geçen gemilerde,bulamazsın
dinleme martı çığlıklarını,duyamazsın
dedim ya sana
kaktüs çiçeğiyle yıkadım yüzümü
Yüzüm bulut
yüzüm deniz
yüzüm mavi...

BAHTİYAR ARSLAN

Kara Çocuk

bir kara çocuk düşünün
dilinde yarım yamalak türkü
türküler içerisinde aç çocuk
gülmeye
sevilmeye aç,
aç umuda
geleceğe aç...

BAHTİYAR ARSLAN

Kara Gözlerin

Senin yüzünden başım belalidir kız,
neden,
Çaresiz dertlere düşmüşüm.
O kara gözlerin yok mu,
o kara gözlerin,
orada parçalanıp yok olmuşum.

BAHTİYAR ARSLAN

Kimse Ciddiye Almadı Yarasını

Kimse ciddiye almadı onun yarasını
yarası içindedir
yarası derinde kanar usul usul.
Basarak yarasına çocuklar yalınayak
geçip giderler daracık sokaklardan sıcacık evlerine.
Yarası içindedir,
yarası derinde, yıkayamaz hiç bir yağmur damlası.
Bir onun gidecek evi yoktur,
yoktur sığınacak duldası.
Çoğu zaman çeker geceyi üstüne uyur park köşelerinde.
Bazen ölen annesini düşünür,
pamuk tarlalarını
tozlu yollarını köyünün
düşünür o yollarda koşan kısa pantolonlu çocukluğunu,
düşünürde ısıtırmış acılı yüreğini.
Sonra yaman bir gülücük yerleşirmiş dudağına
utanır,
utanırlarmış birbirlerinden.
Kimse ciddiye almadı onun yarasını,
ne o gösterdi yarasını birine
nede birisi baktı onun yarasına.
Yarası derindi
kaşamalıydı.
Çoğu kez yıldızlar utanırdı çektiği acıdan,
utanırdı şahit olan geceler.
Yıldızlar kaçıp gidermiş gecenin koynundan,
geceler asarmış kendini sabahın boynuna.
Sevmiş birini çok
sevmiş sevmesinide
bırakıp gitmiş sevdiği insan.
Kimse bilmezmiş
yaralar
sevdalısının gözlerine düşen gölgelermiş,
gölgelermiş yüreğindeki acılar.
Kimse ciddiye almadı onun yarasını
Yarası derindedir
yarası içerde
yarası gizlidir yüreğinde...

içindeki

gölgeler...gölgeler...

BAHTİYAR ARSLAN

Kirli G mleğim

Kirli g mleğimizi
ıkarır gibi  zerimizden,
kendi tırnağımızla
yara kabuğumuzu sıyırır gibi,
usulcacık bırakıverdik
toprağın kalbine arkadaşımızı...

BAHTİYAR ARSLAN

Külümü topladım

Şiirlerini yaktım
ve külünü bıraktım dedin, rüzgara,
ölmedim...
Topladım küllerimi
yağmurla yazdım
ve yeniden dirildim...

BAHTİYAR ARSLAN

Olmaz Böyle Bir Őey

Olmaz böyle birŐey
olmaz dedim
olamaz
baŐladı yüreğim baŐladı yanmaya
hakkı yoktu gözlerinin
hakkı yoktu böyle birŐey yapmaya...

BAHTİYAR ARSLAN

Ölümü Duya Duya

bir sabahın ayazında
açıp yüreklerimizi
kör kurşuna karşı
ölümü duya duya ölmek istedik.
ki ozaman bir kelebeğin sırtında
umut uçup giderken
bizler güneşi boyuyorduk kırmızıya, kirli ellerimizle
ve susmuştuk artık biz
ölüm varmıştı çoktan yüreğimize...

BAHTİYAR ARSLAN

Ruh

Nedir,
bu uçuşan beyazlıklar
hayalim mi?
Yoksa,
ruhumdur gece toplamakta...

BAHTİYAR ARSLAN

Saat Yirmisıfırsıfır

Yağmur çiseliyordu çukurovanın üzerine.
Saat yirmi sıfırsıfır.
Toros ekspres üçüncü vagon,ondokuzuncu koltukta
iki minicik yürek,ayrılıkla vurulmuş gibi geçti tarsus garından.
Minicik avuçları vardı.
Yüreğine basmıştı yavrusunu.
Saçları savruluyordu pencereden,
selamlaştık, helallaştık.
Gülümsemedi, el sallamadı.
Yandı gözlerim, yandı avuçlarım acıdan.
Sadece çok sevmişim çocuğumun babasıydı be abi diyebilmişti,
Yağmur eğri büyrü çizikler oluşturmuştu, yüzünde.
Saat yirmi sıfır sıfır.
Toros ekspres, üçüncü vagon, ondokuzuncu koltukta iki minicik yürek,
umudu yitirmiş olarak yarından,
yenilerek namussuza,
yenilerek ihanete,
geçip gitti tarsus garından.
Hoşçakal bacım, hoşçakal küçük bebeği.
Dilerim mutlu olursunuz...

BAHTİYAR ARSLAN

Sahte Gözler

Aldım kendimi
bütün sahte gözlerden
geceye ağladım ben,
ne kimse duydu,
ne kimse gördü.
Bırakıpta giderken gözlerin beni vurdu
vurdu yüreğimi.
sonra ellerimle
yağmurda yıkadım yaramı,
ve usul usul akıtıp gözlerimden
gmdm kr karanlığa
piç edilmiş sevdami...

BAHTİYAR ARSLAN

Sakin Uyandırmayın

Bağır bağır
Ellerinde çalıntı misketleriyle
Yalın ayak
Geçer çocuklar yaralı yüreğimden,
Giderler anne düşlerine.
Dokunmayın.
Düşür bu
Sakin ha
Beni uyandırmayın...

BAHTİYAR ARSLAN

Sarı Hüzün

Yine,
sen düştün aklıma
titrek ellerin
yorgun gözlerin.
yine
sen düştün aklıma
solgun yüzün
oooy yar
dört bir yanım sarı hüzün...

BAHTİYAR ARSLAN

Sen Aldırma

Yağmur yağar,yeldeğer
sen aldırma.
Düşerim yağmurun gözlerinden
yele karışırım
sen aldırma.
kan kusar sevdalın
asar kendini gül dalına
sen aldırma...

BAHTİYAR ARSLAN

Sen Kadınım

Sen
muhtaç olduğum kadın
çocuklarımin anası
güzel kadın
unutma beni...

BAHTİYAR ARSLAN

Senin Sevdan

Ordadır,
yanık yanık kokan sevdalısı(mı) ?
hiç birşeye benzemeyen anlamsız söğüt dalındadır,
tepeleme
yürek yarası dolu hasretlerdedir.
Ordadır,
issiz çöl ve mezar duvarları sessizliğinde
ve mezardan korkan çocuk ıslığındadır.
Köpek havlamasında
kurt ulumasındadır
parça parça el-avuç
lime lime etimdedir.
Tırnaklarımdadır kirin
için için inleyen kanlı irindedir.
Düşünü kurduğum ölüm oruçlarında
uzattığım kirli sakallarımdadır
-----Senin sevdan...

BAHTİYAR ARSLAN

Sevdam Ağlıyordu

Bütün gece bir ağaç dalında oturup
Başım ellerimin arasında seyrettim yıldızları
Kimi yanıyor
Kimi yer değiştiriyordu durmadan
Hafif bir rüzgar yüzümü yalıyordu
Vucuduma
Ordan ayaklarıma dolanıyordu
Kimse bilemezdi
Sadece
Hasretim, yalnızlığım ve sevdam
İçin için yıldızlarda yanıyordu...

BAHTİYAR ARSLAN

Sizin Hiç Babanız Öldümü

Babanızı öldü,
soğuk bir hastane odasında,annenizin kollarında
kırıldımı dizleriniz,
saç başını yoldunuz,
son kez göremedim diye, kahırdan...
Sıvazlarken omzunu,
yaralı bir kuş gibi çırpınarak
abinizmi öldü kollarınızda,
yandı mı yüreğiniz acıdan...
Dayanamayıp acısına oğlunun
kimse bilmeden,
duymadan kimse,
söyleyemeden son sözlerini,
annenizde mi öldü gecenin koynunda sessizce.
Yüreğiniz mi yandı acıdan,
bir ağaç duldası bulun kendinize
ve yağmuru bekleyin ağıt dolu türkülerle,
bilirmisiniz ki
yıkarmış bütün acıları yağmur,minicik elleriyle...

BAHTİYAR ARSLAN

Son Őir

yalnızca seni dűŐünerek geĐen bu zamanda
bir nefes kadar yakın belki,
belki bir ۆlüm kadar uzaksın bana.
istesem dokunup yanacağım belki,
belki donacağım hasretinden.
belki sesini duyup titreyeceğim
duyamayıp belki,
bir köşede sessizce ۆleceĐim...

BAHTİYAR ARSLAN

Şairlerde Vurulur Kirli çocuk Gözlerinde

Şairlerde vurulur
kirli çocuk gözlerinde
düşerler tek tek yazdıkları satırlara...
Şairlerde asılır
pamuk ipliğiyle gül dalına
savrulup dururlar zamanda.
Şairlerde düşer
bir şehrin yağmurlu akşamlarına
ıslak ıslak gömülürler
yarım bırakılın satırlarına...

BAHTİYAR ARSLAN

Tek Hatıran Kürtlüğün Kaldı

Tek hatıran kürtlüğün kaldı
Duydum nöbette vurulmuşsun
yaran kanamış
gelmiş kanın yüreğime dayanmış.
Dur oğul dur
Ölüm kervanı daha yola çıkmadı
Almasınlar seni oğul
Ben gidem
Beni alsın ölüm kervanı
Ağ ışığı açsın yüzünde oğul.
Dur oğul dur
Ben ölem
Nöbette ben ölem.
Bağışla oğul bağışla
Yaraların ben olamadım
Gadaların ben alamadım
Kaçıyan yerine can olamadım
Bağışla oğul bağışla.
Söyle oğul
hangi yanık türkü vardı dilinde
Hangi gülün dalında asılı kaldı düşlerin
Hangi yağmur damlasında vuruldu gülüşün.
Söyle oğul
Hangi yanık ağıt hafifletir ölümünü
Hangi kız yatırır yüreğine seni
Hangi kız kaldırır düşürüp alnını yere.
Nöbette vurulmuş
Nöbette vurmuşlar
Nöbette ben ölem
Ben ölem
Ben ölem
Ben ölem...

BAHTİYAR ARSLAN

Topal itin Onuru(Bu Öyküdür) .Okuyun

Sabaha kabuk bağlamış gecenin yalnızlığına sığınmışken,topal bir it seke seke gelip yaralı yüzüyle ayak dibime sokulu vermişti.Kaldırıp başını gözlerime bakamıyordu.her yanı çamur ve kan içindeydi.Uzatıp iki ayağını önene, yaralı başına yastık yapmıştı.Hafiften bir yağmur rüzgarı yalayıp yüzümüzü, uzaklaşmıştı yanımızdan.Bölüp ekmeğin yarısını önene koymuştum.Hiç oralı olmamıştı.Arada bir inliyor, sanki bütün acıları vücuduma, ordanda gözlerime doluyordu.Nerden gelmişti.Niçin yaralıydı.Niçin inliyor,niçin ağlıyordu.Bu mağrur ve onurlu duruşu nedendi.Boynunda,sırtında ve ayaklarındaki derin yaralar niçin olmuştu.En acıda bu yarayı kim bırakmıştı yüreğine.İnlemeleri uzayıp gidiyordu gecenin karanlığına.Oturduğum yerden kalkıp,uzanı vermiştim yanına.Éllerimi gezdirdim bütün yaralı vücüdünde.Değdikçe parmaklarım yarasına, sarsılı veriyordu vücudu.Çıkarıp mendilimi kan ve çamur içindeki yaralı yüzünü silerken, gözyaşlarıma hakim olamadım.Sarsıldı yüreğim.Ben ağladım.O, uzun uzun iç çekerek uludu ve ağladı.Aniden yağmurdamlasıyla ıslanmaya başladık,yıkadı bütün acılarını.Acılarımı.Yağmurun orta yerinde bir yanımız karanlık diyer yanımız acı, gülmeye başladık.Yağmur yağmaya devam ediyordu. Biz ağladık yağmur bizi yıkadı. Ve iki damla olup yağmura karıştık...

Bu gerçekten yaşanmış ve yazılmıştır.

Not:

Sizce topal it neden böyleydi.(Herkes hayatından bir parça bulabilir.)

BAHTİYAR ARSLAN

Uçurtmam Olsun isterdim

Bir balkonum olsun isterdim
başımı gömecek gökyüzüne
çiçek yetiştireceğim balkonumda
dalında renga renk çiçekler açacak
sonra uçurtmam olacak balkonumda
alıp beni özgürlüğe götürececek
ve karlarım olacak bir avuç
umut yüklü
yarın yüklü
balkonumdan
insanların üzerine yağacak...

BAHTİYAR ARSLAN

Umutu Yeşertmek

çık karanlıktan dışarıya
havayı çek ciğerlerin patlarcasına
belki bir çiçek tomurcuklanır gözlerinde
belki filizlerini verir sevgi
işte o zaman
sarmaş dolaş olur umutlar
varırlar sevginin gözbebeğine...

BAHTİYAR ARSLAN

Vuracaksanda Gece Vur

Karanlık geceyi üstüme çek
çek lapa lapa yalnızlığı
düşüncelerimi kemir
kapat gözlerime demir parmaklığı
yağmura sor beni
gel başımda dur
sevdanı demle gözlerimde
vuracaksanda gece vur...

BAHTİYAR ARSLAN

Yağmur Damlaları

daha demincek
düştün satırlarımdan avuçlarıma
öylece bırakıp gidemedim seni,
topladım
bir yerlere koymaya çalıştım,
yapamadım
sonunda bıraktım yağmurun gözlerine
.....ağladım

BAHTİYAR ARSLAN

Yağmur Ve Darağacı

Bekletip yağmuru darağacında
Astım kendimi ellerine
Sayısız karıncalar yedi parmak uçlarımı
Tanımadık bir kız ağıt yaktı üstüme
Saçlarıma yıldız düştü
Koparıp aldı annem,taktı saçlarına
Işıl ışıl oldu bütün mezar taşları,geçti korkularım
Bir çiçek kök saldı avuçlarıma
Kar yağdı üstüne
Baharda tomurcuğa durdu
Açıp mavi mavi
Rengi gözlerine vurdu...

BAHTİYAR ARSLAN

Yağmur Yağar Gözlerinde

Gece soluklanır gözlerinde
Gözlerin yaralı kuş.
Maşum bir fırtına başlar
Yağmur yağar gözlerinde
Gözlerin kar tanesi.
Gözlerin gül dikenidir
Ellerim çizilir, ayaklarım.
Tel örgüdür gözlerin firar edemem
Takılır tellerine yüreğim savrulur,
Ölüm fermanımı verirler gözlerinde
Gözlerinde bahtiyar alnından vurulur...

Gözlerin kanayan yaram...

BAHTİYAR ARSLAN

Yaramıza Ağlıyoruz

Yaramıza ağlıyoruz
Mezar taşlarımızda
Yaramız ki
Tomurcuğa duracak
Gül dalında...

BAHTİYAR ARSLAN

Yarına Umut

Beni böyle acıtmasını düşünemedim bu türkünün
suspus oluyorum nedensiz
yürüyordum,
ceplerimde hayellerimsensizliğe nedensiz.
Yani soluk soluğa olduğumuz gecelerden
geriye sadece sensizlik kaldı.
Hani sözlerin,
hani elma çiçeklerim
bırakmam seni derdin, bırakmam
ellerini bıraksam gözlerini bırakmam derdin.
Hani senle kaç gece
omuz omuza
hani yürek yüreğe
hani el ele
atlayıp komşumuzun çeperinden
gidecektik masmavi denize
ve denizin ortasında balıkları seyredecektik doyasıya,
ay ışığında özgürlüğü içecektik,
içecektikte özgürlüğü sarhoş olacaktık.
Patlatırcasına yüreğimizi türkü söyleyecektik.
Soğuk gecelerde girip çocuk düşlerine güneşi getirecektik,
ve tutup ellerinden onları
nazım amcanın güneşli güzel günlerine götürecektik...

BAHTİYAR ARSLAN

Yıkasın Yüzünü Çukurova

gözlerin

.....gözlerin sanki güneşten kopmuştu

gözlerin

.....gözlerinlerinde kırlangıçlar düşmüştü

tek tek yanarak buğday tarlalarına

.....kül olmuştu cesetleri.

yanmıştı bütün çukurovanın hüznü rengi

.....gözlerinde tutuyordu hala dumanı.

gözlerin

.....gözlerinde kavruluyordu pamuk toplayan işçiler

.....ve köylüler

gözlerin

.....gözlerinde yanıyordu yaşar kemalin çukurovası

yanıyordu taşı

.....toprağı

yanıyordu bütün börtü böceği.

yeter

.....yeter artık

.....çevirin seyhan nehrinin gözünü

yanmasın

.....yanmasın yıkasın çukurova yüzünü...

BAHTİYAR ARSLAN

Yoktun Sen

yoksun sen,
doğayla kucaklaştım bugün
her zamanki yerimde,
kuşlarla konuştum
tavşan kovaladım
yanağından öptüm turnanın,
karıncayı seyrettim taşırken evine yiyeceğini
alnındaki teri kışkandım,
çamlarla konuştum
yapraklarını okşadım parmaklarımla,
kokladım papatyanın sarısını,
fırtınayla yarıştım,
konuştum bütün canlılarla,
şöyle bakıver pencerene
bütün ağaçlar
bütün kuşlar
bütün börtü böcekler,
bir dinle
sana sevdiğimi söyleyecekler...

BAHTİYAR ARSLAN

Yüreğimiz Soğuk

Kaç gecedir
böyle oturuyorum burda
karın gölgesinde
hep gece
hep kar
hep soğuk
ellerimiz soğuk
düşlerimiz, insanlığımız soğuk
soğuk baba yüreğimiz soğuk...

BAHTİYAR ARSLAN